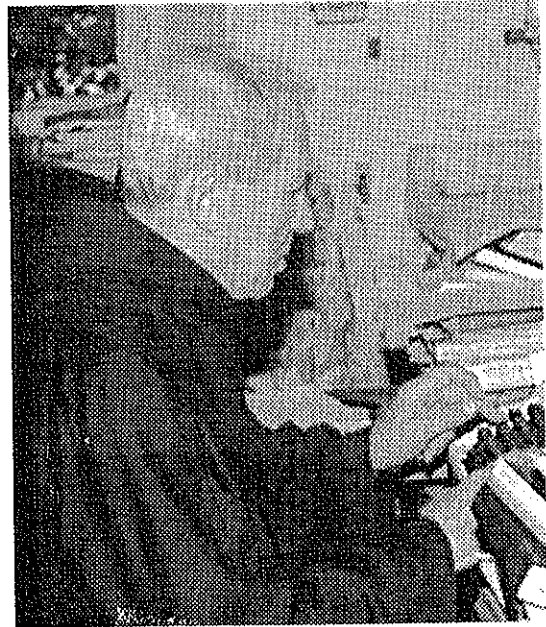

FRA FRANJI CAREVU "IN MEMORIAM"

Na blagdan sv. Ivana, apostola i evanđeliste, 1994. godine, u 81. god. života, 63. redovništva i 56. god. svećeništva, preselio se s ovoga svijeta naš stalni suradnik fra Franjo (Josip) Carev, profesor Svetoga pisma na Franjevačkoj bogosloviji u Makarskoj preko 50 godina.

Fra Franjo se rodio 6. rujna 1914. g. u Kaštel Gomilici od oca Ivana i majke Marice r. Jajić. Na krštenju je dobio ime Josip. Osnovno školovanje je završio u rodnom mjestu, klasičnu gimnaziju u Franjevačkom sjemeništu u Sinju, novicijat u Zaostrogu, teologiju u Makarskoj i Zagrebu gdje je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu 1955. g. magistrirao na svetopisamskom odsjeku. Na istom je fakultetu 1964. g. branio doktorsku dizertaciju pod naslovom "Teokracija Staroga zavjeta s osobitim obzirom na naziranje Vladimira Solovljeva o njoj".

Dobro je poznao glavne svjetske jezike s kojih je marljivo prevodio članke i knjige doslovno do zadnjega dana svoga života. Često je nastupao kao propovjednik, voditelj duhovnih vježba i obnova u mnogim redovničkim zajednicama i po župama. Prigodom 75. obljetnice njegova rođenja kolege profesori i studenti su mu priredili spomenspis "U službi Riječi" u kojem je donesen i popis njegove bibliografije. Iz popisa te bibliografije ističemo preko sto priloga objavljenih u "Službi Božjoj" i šest svezaka priručnika za propovijedi.

Da li se uvijek ispunja ili ne ispunja Plautova izreka *Nomen est omen* (= Ime je i znamenje), o tome se može govoriti i potvrdno i niječno. Zadnji za života objavljeni fra Franjin članak u "Službi Božjoj" nosi naslov: *Opčaran planinom Nebo*. Posvećen je fra Jeronimu Mihaiću, franjevcu rođenom u Pučišćima na Braču koji je skoro čitavi svoj život utrošio u arheološka istraživanja biblijskih mjesta u Palestini, posebno na planini Nebo s koje je

Mojsije motrio Obećanu zemlju. Fra Frane je u tome naslovu sažeo životno usmjerenje pokojnoga subrata fra Jeronima, ali s pravom možemo reći da je time odao i samoga sebe. Bio je, naime, istinski očaran Božjom objavom u Svetome pismu i svim mjestima povezanim sa svetom poviješću. S koliko li nam je samo zanosa godinama pripovijedao detalje sa vjerničko-studijskog putovanja po Svetoj zemlji. Opisivao je zgone i detalje koje mnogi hodočasnici u Svetu zemlju uopće ne zamijete.

Fra Franina opčaranost "neбом" kao metafora i vjerničko poniranje u neistraživu dubinu Božje prisutnosti posebno su se očitovali u zadnjim godinama njegova ovozemaljskog života, kako u razgovorima, tako i u izboru tema o kojima je pisao.

A pisao je cijeli život veoma marljivo i predano. Od prijevoda Sheen-ova *Vječnog Galilejca*, kojim je pokojni Josip Turčinović započeo izdavačku djelatnost "Kršćanske sadašnjosti", do nekoliko knjiga i članaka koji u rukopisu čekaju da posthumno ugledaju svjetlo dana.

Između već pripremljenih radova koji čekaju objavljivanje ističem:

- Tri sveska građe za propovijedi na temu prvoga misnog čitanja naslovljenih: *I krenu Abraham (A)*; *Na orlovskim krilima (B)*; *S veseljem vječnim na čelima (C)*.

- *Nagovještaj misnog slavlja nedjeljom i blagdanim* - A, B, C;

- *Mučeništvo svete Perpetue*, (prijevod i komentar);

- Pripremljen članak za ovaj broj "Službe Božje" pod naslovom: *Bože, gdje si?* i najavljen (ali nedovršen) još jedan na temu: *Dnevni red starozavjetnoga Velikog svećenika*.

Fra Frano, želim ti javno zahvaliti u ime mnogih koji su se okoristili tvojim marljivim radom očitovanim u 12 objavljenih knjiga i preko sto priloga samo u "Službi Božjoj" ne brojeći u to suradnju u "Mariji", "Bogoslovskoj smotri", "Vjesniku đakovačke biskupije", "Kani", "Taveliću", sarajevskom "Glasniku sv. Ante" i "Katoličkom listu", "Acta Biokovica", "Vir", "Vjesnik provincije Presvetog Otkupitelja", "Gore srca".

Opraštamo se od našega najmarljivijega i najustrajnijega suradnika i člana uredništva uz želju izraženu naslovima nekih njegovih djela: Već ovdje si na zemlji bio *opčaran neбом* i zato si *u osvit velikoga dana, othranjen zasadama vjere prihvaćao usađenu riječ* i svugdje sijao *zrnje riječi Božjih*. Čvrsto se nadamo da si *na orlovskim krilima, s veseljem vječnim na čelu* ušao u kraljevstvo "Vječnog Galilejca".

Mi koji smo bili počašćeni dugogodišnjim ugodnim drugovanjem s njime opraštamo se od njega uz vjernički usklik: Doviđenja u vječnosti!

Fra Marko Babić